

Sanadır Bütün İhtiyakım

– GürhanGürses · 07 Ocak 2014

Ben sensiz ne haldeyim bu onun ifadesidir. Kim nasıl anlıyorsa anlasın. Bırak kanasın herkes. Akıtsın zehrini.

Sanadır bütün ihtiyakım, yoksa başkasına böyle yazmak ne hakkım! Affola halim, hoş görüle tavrım, şen ola canım, açık ola bahtım senden yana. Senden gelmeyen cefa cefa mıdır? Senden sadır etmeyen gülümseme gülümseme midir şimdi? Sen varsan alem güzeldir, yaşam yaşanmaya değerdir, kafa güzeldir. Sen yoksan alemi yele ver gitsin, yaşamın da üstü kalsın.

Kelimelerin sınırı yok, haddi yok kalpten gelen sözlerin, mantık aramayın burada, hatayı bulmayın, sorgulamayın nedenini. Mutluluk kadar mutsuzluk da insana aittir. Aşk kadar aşksızlık da... Umut kadar umutsuzluk da, güzellik kadar çirkinlik de.

Ve küfür de insana aittir edemediğim. Sevmek de aşka dâhildir sevilme de! Kiskanmak da dâhildir kavga etmek de!

Kazan kazan kaynayan kelimeler var beynimde, kezzap kezzap dizelerim var yüreğimde, ses tellerimde güle öten bülbüller var ve gözlerimde cana batan gamzeler var.

İsyanım var herkese itirazım, postam var, kapağım. Ne de yalpağım bugün, ne de sapağım. Uzak durun benden vebalığım, üzerinize olur bütün vebalim!

Dokunmayın bana, el uzatmayın, acımayın ve de dalga geçmeyin. Hal beyanım berbat, mal beyanım yok, kalp beyanım çökmüş. Bir enkazın karşındasınız. Neyi kurtaracaksınız? Yıkıntıların arasındayım, etim kemiğim canım kanım. Aklım fikrim, aşkım meşkim... Gülerim size, ben o enkazın tamamıyım. Aramayın beni, sesimi duymayın, gözüme bakmayın, elime dokunmayın. Fikrime taraftar olmayın hissime karşılık vermeyin. Ben olmayın.

Senlikteyim ben, şenlik içinde olmayı arzu ederken, hiçlikteyim. Benlikten çıktım ben, senliğe vasıl oldum. Sende sensizliğe koyuldum. Ne de yabansın, kuraksın, çoraksın. Yeşildim tazeydim hayattım oysa! Bile isteye düştüm sen çölüne. Bile isteye geldim senliğe. Memnunun yokluklarından; seviyorumunu demenden, özlü-yorumunu beklemekten, dokunu-yorumunu hissetmemden...

Sana yolculuğa çıkan canım geride koyar kafesini. Geride kocaman bir ben posası... Ben artığı... Cesedi... Kuşların kurtların yediği... Neyi alacaksınız benden? Neyi çalacaksınız şimdi? Sizin olsun etim kemiğim. Kadavranız olsun. Ruhum semalarda, aşklarda; hudutlarında geziniyor yaşamın, gözü kara bahtı kara doluyor ömrüm ömrüne bir elalı yârin.

Uzak durun benden bu bir tehdittir. İkazdır. Veryansındır size, söz yaksındır sizi.

Ambargonuzu koyun bana! Kalp giriş çıkışlarımı kontrol altına alın. Kaçak olmasın, mülteci ve firari... Kalmadı aklımın ayarı, dilimin sayarı çoğaldı, kalbimin kayarı arttı.

Ayağı ökseye tutulmuş serçeyim bir kaçabilsem, bir saçabilsem içimdeki küfürleri ortaya, bir kırabilsem bana hasret olan prangaları, hasretten alabilsem kendimi, gidebilsem ardıma dönüp bakmadan...

Olacak ama kanadıkça olacak, ağladıkça, yandıkça olacak hem yanmadan her şey çığdır. Belki de yanma safhasındayım, duyguların en dibindeyim Küçüğüm! İçimde hüznün akan nehirler var, gözlerim yetmiyor yol vermeye bu yaşlara, sözlerim güdük kalıyor içimdeki bu mağmayı ifraz etmeye. Sadece sancısını hissediyorum derinden, dipten gelen bir acı dalgası dengemi bozuyor, ritmimi alt üst ediyor.

Mahvoluyorum her dakika, anım anıma uymuyor. Tükeniyor muyum, yeniden doğuyor muyum bilmiyorum? Ne dersin Küçüğüm ölüyor muyum yaşıyor muyum böyle?

Nerdesin Küçüğüm? Hani canın çok yandığında biri elini tutsun istersin ya, öyleyim. Hani canın yanında biri olsun ister ya, öylesin işte.

Can veriyorum. Ellerimi son bir kez olsun sımsıkı tut Küçüğüm. Yüreğimi son bir kez olsun sımsıcak öp Küçüğüm!

Gözlerini kapatma deme bana. Donuyorum yokluğunda. Gözlerimi bir kapatsam belki de sana uyanacağım ötede. Uyuyorum Küçüğüm. Nefes olma bana, can olma...